

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Νº 23
30 Γενάρη '79
τιμή 7 δραχ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ	
Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΕΡΙΦΗ	σελ. 2-3
ΡΟΖΑ ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ	σελ. 4-5
ΚΑΜΠΟΤΖΗ - ΒΙΕΤΝΑΜ	σελ. 6
ΣΥΛΛΑΗ	σελ. 9

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΕΙΝΑΣ

Μέσα στον πρώτο μήνα του 1979 η άκριβεια εξαφάνισε κιόλας ένα 11% απ' το εργατικό μεροκάματο. Την ίδια ώρα κυβέρνηση, ΓΣΕΕ και εργοδοσία μαγειρεύουν ουλολογικές συμβάσεις που δεν καλύπτουν ούτε καν αυτό το 11% και συμπληρώνουν τα χτυπήματά τους με άπαυτες ή πολύσες και με ένα κύμα από δίκες απεργιών με τόν330. Και ενώ στα εργοστάσια και στους κλάδους αρχίζουν αγώνες ενάντια σ' όλες αυτές τις επιθέσεις, οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της αντιπολίτευσης έχουν βαλτώσει στα παζάρια με τους Καρακίτσους για τις καρέκλες στα εργατικά κέντρα και τις Όμοσπονδίες.

Από την αρχή του χρόνου έχουν ακριβηθεί: το κρέας 25%, το τυρί 15%, το γάλα 15%, τα αυγά 6%, τα τσιγάρα 11%, οι έφημερίδες 43%, το ηλεκτρικό 25%, τα εισιτήρια 33%. Με βάση αυτές τις αυξήσεις ή συνδικαλιστική όργα νωση των λογιστών (ΠΟΛ) υπολογίζει ότι μια εργατική οικογένεια με 15.000δραχ μηνιατικό έχει χάσει κιόλας 11% από το εισόδημά της. Οι επόμενοι μήνες προβλέπονται ίδιοι και χειρότεροι. Για να "διορθωθεί" αυτή την κατάσταση και να "προστατέψει" τους εργαζόμενους από την "πληγή του πληθωρισμού" ή κυβέρνηση τους προτείνει τη "λύση" να ... παρατηρηθούν από τις αυξήσεις στα μεροκάματα. Σύμφωνα με τη τρελή λογική των καπιταλιστών ή θεραπεία για τον πληθωρισμό είναι να μάθουν οι εργάτες να τον υπομένουν. "Έτσι, μαζί με μόλιση σάλι - τσα για δημοκρατικό διάλογο... άναμεταξύ τους, ύπουργού, εργατοκετέρες, έμποροι και βιομήχανοι έτοιμάζονται να υπογράψουν τη Νέα Εθνική Συλλογική Σύμβαση και να χαράξουν τις κατευθύνσεις για τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις με όριο των αυξήσεων το 10%.

Φυσικά ούτε οι ίδιοι πιστεύουν ότι ή προκαγνδα τους θα πεύσει τους εργάτες να σκάσουν μόνοι τους τα μεροκάματα. Και φροντίζουν να ένεργοποιήσουν πιο στυικά "έπιχειρήματα". Οι δίκες απεργών με τόν 330 έρχονται ή μια μετά την άλλη: στις 18 Γενάρη 9 γιατρού της ΕΙΝΑΠ, στις 20 Γενάρη 16 εργάτες του εργοστασίου ΑΚΜΗ του Στασινοπούλου στη Λαμία, στις 23 Γενάρη 31 εργάτες της ΕΑΚΟ ΒΑΓΙΩΝΗΣ, στις 25 Γενάρη ο πρόεδρος και ο γραμματέας της ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ και έκκρεμοι δίκες για άλλους 6 συνδικαλιστές της ΔΕΗ στη Μυτιλήνη, για τεχνικούς του ΟΤΕ, ενάντια στους απεργούς χαλυβουργούς, κλπ.

Παράλληλα οι έταιρες μεγαλώνουν τις πιέσεις και να στους εργάτες αρχίζοντας τις απόψεις: ή Ευλάνη στη θήβα άπειλει να κλείσει και να πετάξει όλους τους εργάτες στο δρόμο. ή ΕΒΓΑ άπέλυσε 200. Μαζικές απόλύσεις στα μικρότα Παπαδόπουλου στη Θεσσαλονίκη και στη Φοίνικ και Μπαλτζηλ στην Αθήνα. Έκβιαστικές απόλύσεις στη ΒΙΑΜΑΕ και στο Σαρακλή.

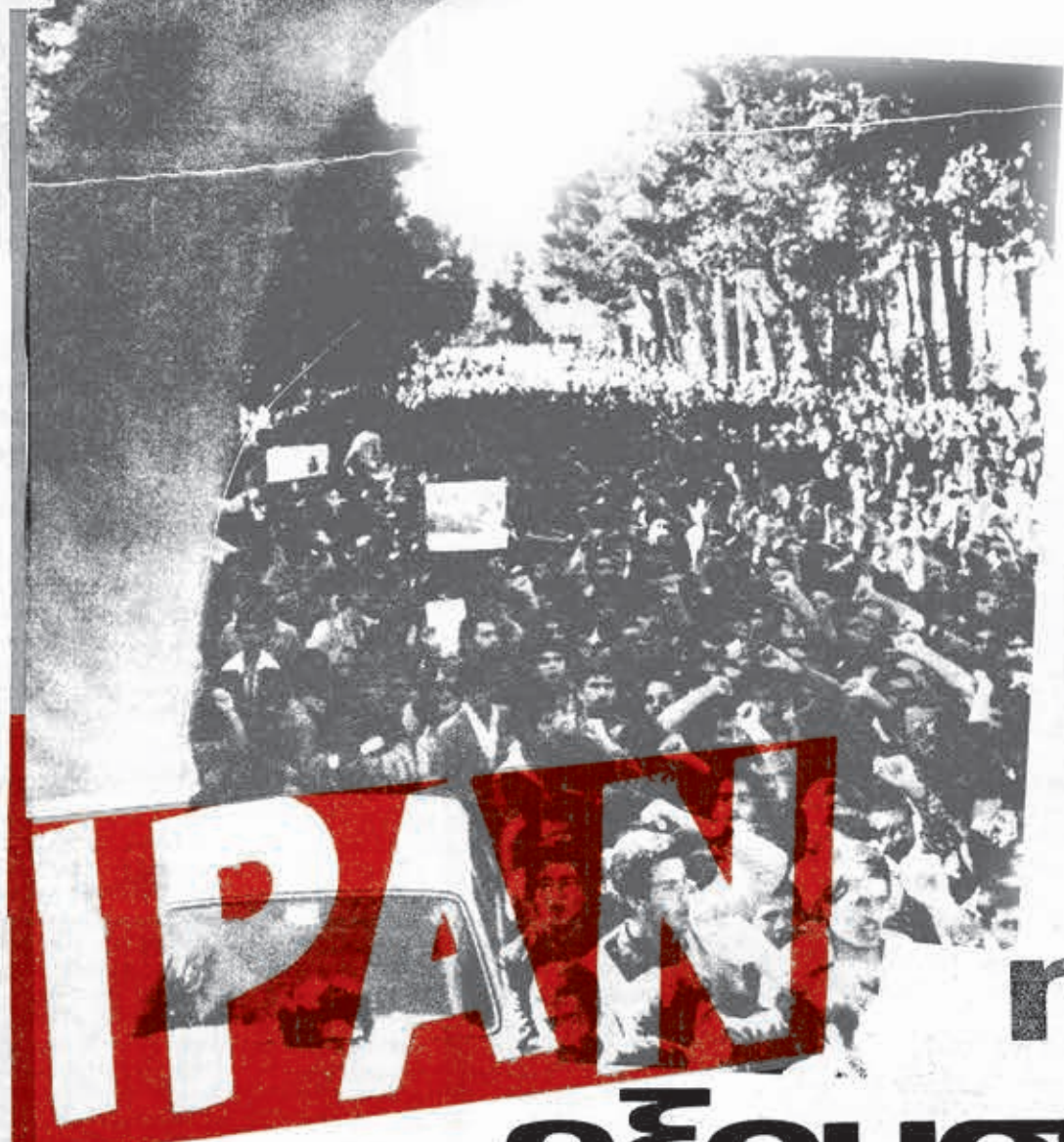
Έτσι με τό τρίπτυχο "αντιπληθωριστική" πολιτική, απόλύσεις, δικαστήρια ή επίθεση των άφεντικών και της κυβέρνησης ξεδιπλώνεται συστηματικά.

Απέναντι σ' αυτή τη συστηματική επίθεση αρχίζει να αναπτύσσεται, έστω και άποσπασματικά και άσυντόνιστα, ένα άπεργιακό κίνημα.

Οι άπεργοί της ΔΕΗ με την άπόφασή τους να συνεχίσουν την άπεργία άφηφώντας τις άπειλές ότι είναι "καράνομη" έπέρασαν στην πρώτη γραμμή της πάλης ενάντια στον 330 για λογαριασμό όλων των εργαζόμενων. ή ίδια ή άπόφασή τους να θεωρήσουν ότι "προσωπικό άσφαλείας" είναι όλοι οι άπεργοί και να άρνηθούν τη λειτουργία άπεργοσπαστικού μηχανισμού με τό πρόσχημα της "άσφάλειας" σημαίνει έήλωμα του 330 στην πράξη. ή νύκη των άπεργών της ΔΕΗ θα είναι σκάσιμο των δεσμών του 330 για όλη την κοινή όφέλεια και για την ύπόλοιπη έργατική τάξη. Για αυτό ή συμπάρσταση στους άπεργούς της ΔΕΗ είναι κομμάτι της πάλης ενάντια στη λιτότητα για όλους τους χώρους.

ήδη στο χώρο της κοινής όφέλειας ή ΔΕΗ δεν είναι μόνη. Οι ταχυδρόμοι της Αθήνας άκομωώνοντας τους εργατοάτέρες της όμοσπονδίας των ΕΑΤΑ όχι μόνο δικαιοδούν τα αίτήματά τους, αλλά δέχονται και τό μόνο τρέ

συνεχεια στη σελ. 9

ΙΡΑΝ η εξουσία στους εργατες

ή εξέγερση του λαού στο Ιράν που έχει έξελιχτεί ήδη σε κανονική επανάσταση πέτυχε μια μεγάλη νίκη αναγκάζοντας τό Σάχη και την οικογένειά του να έγκαταλείψουν τη χώρα στις αρχές του Γενάρη. Αν και αυτές ήταν από τους βασικότερους στόχους του αγώνα του ξεσηκωμένου λαού τα πράγματα δεν ήσυχασαν καθόλου από τότε. ή αγώνας συνεχίζεται με την ίδια ένταση ενάντια στο διορισμένο από τό Σάχη πρωθυπουργό Μπαχτιάρ, που μή έχοντας άλλα στηρίγματα έβω από τό στρατό, τό Σάχη και τους άμερικάνους, είναι σε όλους πια καθόρο ότι δεν πρόκειται να κρατηθεί για πολύ καιρό άκμα στην έξουσία.

Έκείνο τό στοιχείο που είναι σημαντικό και φοι νεται πια καθόρα από την έξέλιξη της πορείας του αγώνα είναι ότι τον καθοριστικό ρόλο τον έχει ή εργατική τάξη που όλο και πιο ένεργά έμφανίζεται στο προσκήνιο.

Κατ' αρχήν οι ίδιοι οι άστοί μέσα από τα έντυπά τους όμολογούν ότι άπαρσι στικές παράγοντας στην άνατροπή του Σάχη ήταν οι άπεργίες που παράλυσαν την όκονομία της χώρας και όδη ούργησαν προβλήματα και σε όλες τις άλλες χώρες που είχαν συναλλαγές με την Περούα. Από τις 26 Νοέμβρη οι άπεργίες με πολιτικά αίτήματα - κύρια την πτώση του Σάχη - γενικεύτηκαν και κατάληξαν σε γενική άπεργία, που διαρκεί μέχρι σήμερα.

Τέτοια είναι ή έπιτυχία της και ή συμμετοχή σ' αυτήν όστε τίποτα πια δε λειτουργεί στη χώρα και δεν παράγονται ούτε τα άναγκαία για την έσωτερική κατανάλωση προϊόντα. Άπεργούν οι εργάτες στα διύλιστήρια πετρελαίου, στον ήλεκτριισμό, στα τρέινα, στα ταχυδρομεία, στα άεροδρόμια, οι ύπάλληλοι στις τράπεζες και στις κρατικές ύπηρεσίες, οι φοιτητές, οι μαθητές κλπ. Είναι φανερό ότι ή άπαρσιστική άπεργία των εργατών πετρελαίου ήταν αυτή που όημούργησε και τα μεγαλύτερα προβλήματα και έδωσε και τό μεγαλύτερη χτύπημα μια και τα 80% του προόπουλογισμού του Ιράν προέρχονται από τα έσοδα που φέρνουν οι έξαγωγές πετρελαίου και όυτε οι άλλες βιομηχανίες δε μπορούν να λειτουργήσουν χωρίς πετρέλαιο άκμα και αν δεν άπεργούν οι εργάτες. Οι άπεργοί συγκροστήκαν μετό στρατό όπου θέλησε να έπέμβει για να τους βάλει να δουλέψουν με τό ζόρι. Αμή-

φισαν τις άφαιρες (άναφέρονται περιπτώσεις όπως στις τράπεζες όπου μονάδες στρατού παραδοκώντας άρχισαν να πυροβολούν τους άπεργούς που έγκατέλειπαν τις δουλειές τους για να ένωθούν με τους διαδηλωτές στους έδρους) και έδωσαν μάχες, όπου χρειάστηκε, για να ύπερασπίσουν τις άπεργίες τους σκοπώνοντας πολλές φορές στερήματα στελέχη των έπιχειρήσεων, κύρια άμερικάνους, που προσπαδούσαν να τουςβάλουν έμπόδια. Μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία οι εργάτες άρχισαν να όργανώνονται. Στα διύλιστήρια του Αμπαντάν όημοιούργησε όδημής άπεργιακή έπιτροπή που έχει άναλάβει την όργάνωση των άπεργών της βιομηχανίας πετρελαίων. ή άπεργιακή έπιτροπή καθίς και οι άπεργοί των τρέινων στις κρίσιμες μέρες που προηγήθηκαν από την κατάρρευση της στρατιωτικής κυβέρνησης και την φυγή του Σάχη, όήλωσαν καθαρά στους στρατηγούς ότι αν

συνεχεια σελ.10

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΖΗΤΩ

Η ΠΕΡΣΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Οι αντιδραστικές προκαταλήψεις λιώνουν στην φωτιά της επανάστασης: μουσουλμάνοι μιλήτρια σε εργατική συγκέντρωση.

συνεχεια απο σελ. 1

έπιχειρούσαν πραξικοπήματά δά έβρισκαν ούτε πετρέλαιο ούτε τραίνα.

Οι εργάτες είναι αούτοι που πρωτοστατούν και στις καθημερινές συγκρούσεις στους δρόμους που έχουν επέκταθεί σε όλη τη χώρα και παίρνουν όλο και βιαιότερες μορφές παρόλο που νεκρούς που πέφτουν κάθε μέρα. Βέβαια η συμμετοχή στις συγκρούσεις των δρόμων είναι μεγάλη και όλα αυτά καταπιεσμένα κοινωνικά στρώματα συμμετέχουν σ'αυτές. Παρόλες τις λίγες πληροφορίες που βγαίνουν από την χώρα και παρόλο ότι ο παγκόσμιος αστικός τύπος έκανε και κάνει ό,τι μπορεί για να κρύψει τη μορφή που παίρνει η σύγκρουση ανάμεσα στο λαό και το στρατό, όλο και περισσότερες πληροφορίες αναφέρουν:

-- για λινοτόρσιμα και κρέμασμα προκίτρων της ΣΑΒΑΚ, που έντοπιόστηκαν μέσα στο πλήθος και για επίθεσεις σε σπίτια τους. Και αυτά τη στιγμή που τόσο ο Αγιατολάχ Χομεϊνί όσο και οι εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης άποικηρούσαν με άποτροπιασμό αυτές τις ενέργειες και δήλωναν ότι ιδέο ήταν άπαθεί τους αυτού που μεταχειρίζονταν τέτοια μέσα πάλη.

-- για επίθεσεις ενάντια σε στρατιωτικά και αστυνομικά τμήματα απ' όπου το πλήθος παίρνει όπλα και σκοτώνει άξιαματικούς. Τελευταία τέτοιες επίθεσεις αναφέρονται σε ένα από τα βασικότερα άνα στρατόπεδο στην Τεχεράνη όπου πύθουν για την ασφάλεια των άνακτόρων.

-- για επίθεσεις, έμπρησμούς ενάντια σε τράπεζες, ξένες εταιρείες και φόνους στελεχών τους καθώς και για έκτη λέςεις διάφορων συνεργατών του Σάχη. Τελευταία αναφέρεται ό φόνος του άντιπρόδρου της "Περσικής Έταιρείας Πετρελαίου", άμερικανού μέλους της ΣΙΑ και είδικου στην καταστολή άπεργιών, του διευθυντή άλλης εταιρείας πετρελαίου, του διοικητή της Τεχεράνης κλπ.

-- για επίθεσεις σε φυλακές και άπελευθέρωση πολιτικών κρατούμενων.

-- για επίθεσεις σε άμερικάνικα κτίρια, ξενοδοχεία, κλπ, άνατινάξεις αυτοκινήτων και φόνους άμερικανών. Τίς ενέργειες αυτές έπίσης έχει άποκηρύξει και ο Αγιατολάχ.

Έπίσης λιγοστές πληροφορίες αναφέρουν για κατάργηση της άστυνομίας και όργάνωση λαϊκών ομάδων περιφρούρησης στα νότια του

Ιράν, καθώς και για λαϊκές έπιτροπές που μοιράζουν άωρεάν πετρέλαιο τη νύχτα στα σπίτια.

Παράλληλα γίνεται όλο και δυσκολότερο να κρυφτεί ότι ρήγματα έχουν έμφανιστεί και στο στρατό. Πληροφορίες αναφέρουν:

-- για έμφάνιση στις συγκρούσεις στρατιωτών με κόκοι να γαούραλα στις κάγκες, για στρατιώτες που πετούν τά ρούχα τους και ένώνονται με το πλήθος.

-- για στρατιώτες που άρνούνται να παραβώλουν και για αυτό συλλαβάνονται ή έκτελούνται, καθώς και για άλλους που στρέφουν τά όπλα και πυροβολούν τους άξιαματικούς τους.

-- για όμαδικές έξεγέρσεις στρατιωτών σε στρατώνες και για φόνους άξιαματικών ή για κήρυξη άπεργίας πείνας τμημάτων της άεροπορίας.

-- για λιποταξίες και όρησεις καταταγής των νεοσύλλεκτων.

Τό άεκέμβρη πιά έγινε άφανερό ότι ό Σάχης ήταν άνύκνηος να άντιμετώσει άυτή την κατάσταση και να άναχαλίσει τους διαδηλωτές. Ίδώς ή άπεργία πετρελαίου έκτός από την έσωτερική παράληση της οικονομίας της χώρας προκάλεσε και σταμάτημα των έξαγωγών βάζοντας έτσι πίεση και σ' όλες τις χώρες που τροφοδοτούνται με πετρέλαιο από τό Ιράν να σταματήσουν να ύποστηρίζουν τον Σάχη. Στην άρχή προσπάθησε να άντιμετωπίσει τη κατάσταση έλπίζοντας σε μιά άποτελεσματική κόντη της πίεσης που ό Ιρανικός στρατός θα έβασε στους άπεργούς και σε ένα γρήγορο έξαναγκασμό τους να ξανακιάνουν δουλειά. Έτσι διάφορες χώρες (Ισραήλ) στράφηκαν σε άλλες πετρελαιοπαραγωγές χώρες για να συμπληρώσουν τό έλλειμμα, άλλες

χρησιμοποίησαν τό άπόθεμά τους, υπάρχουν μάλιστα πληροφορίες ότι κυριώτεροι έξαγωγείς του πετρελαίου του Ιράν συνασπίστηκαν ώστε να μοιραστεί τό μέγιστο άπόθεμα που είχαν μερικές χώρες σαν τη Γαλλία για να καλυφτεί ή άνεπάρκεια άλλων χωρών σαν την Ιαπωνία που δέν είχαν άπόθεμα και που τό ποσοστό είσαγωγής τους πετρελαίου από τό Ιράν ήταν τόσο μεγάλο ώστε να μην ύπάρχει δυνατότητα να άναπληρωθεί. Ήταν όμως καθαρό ότι τέτοια μέτρα μόνο προσωρινά μπορούσαν να άντιμετωπίσουν την κατάσταση. Όσο ή τρομοκρατία του στρατού άποκαυ συμκλήρωσε ή άπειλή άμερικάνικης στρατιωτικής έπέμβασης δέν κατάφερε να γυρίσει τους άπεργούς στην δουλειά τους, τά προβλήματα για τις ύπερλαϊστικές χώρες μεγάλωναν. Μιά-μιά με τελευταίες τις ΗΠΑ (που με τον Σάχη έχουν συνδέσει τά μεγαλύτερα συμφέροντα) άρχισαν να προσανατολίζονται στην έγκατάλειψή του και συγκεντρώθηκαν στην προσπάθεια να βρεθεί ή πιά άνώδυνη για τους ντόπιους και ξένους καπιταλιστές λύση που να συνδιάσει την άναχώρηση του Σάχη με ένα όσο τό δυνατό μικρότερο άγγιγμα των συμφερόντων τους. Αυτό βέβαια άποδειχτηκε ότι δέν είναι πιά εύκολη ύπόθεση. Οί ΗΠΑ προσανατολίστηκαν στη λύση Μπαχτιάρ δηλωμένου άντικομμουνιστή, που προσπάθησε να ξεγαλάσει τον κόσμο με διάφορα ήμίμετρα και με την άναχώρηση του Σάχη. Ήταν όμως άργά για μιά τέτοια λύση. Ό κόσμος δέν φαινόταν καθόλου διατεθημένος να ξεγλαστει. Ήδη οί άμερικάνοι είχαν άναγκαστεί να ξηλώσουν τό κατασκευαστικό ύλικό των βάσεων τους στην Περσία και να έξετάσουν τη μεταφορά του άλλου. Παράλλη

λα χωρίς να έγκαταλείψουν την προοπτική της έπιστροφής του Σάχη όταν ήρεμήσουν τά πράγματα, άρχισαν να σπένονται προς τό Χομεϊνί προσπάθωντας να πετύχουν μιά άμφωνία μαζί του, προσπάθεια που άλλες χώρες σαν τη Γαλλία είχαν άρχίσει από πολύ καιρό. Μέχρι να γίνει άυτή ή συμφωνία σκληραίνει ή στάση τους άέναντι στο Χομεϊνί ενώ ό στρατός στο Ιράν έγκαταλείφοντας κάθε προσπάθεια, χτυπάει και πάλι τους διαδηλωτές δείχνοντας έτσι καθαρά ότι τέτοια ύσιαστικά δέν άλλαξε με την άναχώρηση του Σάχη. Έδειξε άκόμα ότι οί φήμες για πραξικόπημα δέν είχαν καμιά βάση και ένα πραξικόπημα σε τέτοια δέ θα άλλαζε την κατάσταση που ήδη ύπάρχε.

Έκευνο όμως που είναι σύγουρο άυτή τη στιγμή είναι ότι ό λαός και ιδίως οί εργάτες πετρελαίου είναι άυτοι που θα έχουν την τελευταία λέξη στην ιστορία. Έλναι έξ άλλου άυτοι που έχουν καθορίσει όλη την πορεία της έξεγερσης μέχρι τώρα. Οί πληροφορίες αναφέρουν ότι στην κορεία άυτή προχωράει και ή όργάνωση του κόσμου. Τόσο τό "Τουντέσο" και όργάνωσεις έξω από τό ρεφορμιστικό χώρο (δέν ύπάρχουν άκόμα πληροφορίες για αυτές) λένε ότι έχουν άποκτήσει ύναμη στους εργάτες πετρελαίου. Άκόμα άναφέρεται ότι έχουν τρομακτικά μεγαλώσει οί όργάνωσεις που πιστεύουν στον έννοπλο άγώνα (μουσουλμάνοι "Μουντζαχεντίν" και οί μαρξιστές "Φενταγίν"). Όλο και νέα κομμάτια άγωνιστών τάζονται ύπερ του έννοπλου άγώνα. Παράλληλα πληροφορίες αναφέρουν για την όργάνωση των εργατών έξω από τά συνδικάτα που έλέγχει ή ΣΑΒΑΚ χωρίς να ξέρουμε πολλά πράγματα για άυτό.

Ένώ πολλές πληροφορίες δέν ύπάρχουν για τό κόμμα και τις όργανώσεις της άριστερας γίνεται όλο και πιο άφανερό ότι οί έπίσημες όργανώσεις της άντικολύτευσης (έθνικό μέτωπο κλπ) με τό συντηρητισμό και τη μετριωπάθειά τους (τό "έθνικό μέτωπο" δέν βλέπει άναγκαία την κατάργηση της δυναστείας παχλεβί αλλά μόνο της άπομάκρυνση του σημερινού Σάχη) μόνο σαν ύδρα του κινήματος μπορούν να λειτουργήσουν. Οί άρθεσκευτικοί ήγέτες που έχουν σύγουρα και προωθημένες θέσεις απ' τους πολιτικούς και μεγάλη άκόμα έπίδραση στις μάζες προσαθούν να ένισχύσουν τη θέση τους στην κοινωνία κατάσταση που θα διαμορφωθεί άφήνοντας μεγάλη άδάφεια γύρω από τό πρόγραμμα τους. Όμως ή δυναμική έμφάνιση της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων στο προσκήνιο κάνει να φαίνονται λαθεμένες οί προβλέψεις που βλέπουν όλο άυτό τό έξέσκασμα να μπαίνει σε καλούπια που έλναι οί μουσουλμάνοι άρθεσκευτικοί άρχηγοί έστω και αν ή άρχηγία του άγώνα μένει στην στιγμή τους άνήκει. Έλναι σύγουρο ότι ό Αγιατολάχ Χομεϊνί (που άλλαξε τό πραγματικό του όνομα για να διαχωρήσει τη θέση του από τον άδελφό του που είναι κομμουνιστής και που άφήνει μεγάλη άδάφεια γύρω απ' την τύχη που θα έχουν οί κομμουνιστές στην "Ισλαμική δημοκρατία" του) άν και δέν έχει έκφραστεί όυτε ένάντια στον έννοπλο άγώνα, όυτε ένάντια στη γενική άπεργία διαρκείας, έντούτους, δέν είναι άυτός που κλέσει καθαρά σε τέτοιες μορφές πάλης (έχει μάλιστα έκφραστεί ένάντια στη βία στους πράχτορες της ΣΑΒΑΚ) και είναι πολύ άμφεβολο αν θα μπορούσε και αν τό έκεδίσκε, τώρα πιά να γυρίσει τον κόσμο πίσω. (τό σύνθημα που έπικρατούσε από την άρχή της έξεγερσης στον κόσμο: "θάνατος στον Σάχη" ό ύδως δέν τό δέχεται). Όλα δάχνουν ότι ή επανάσταση στο Ιράν δέν είναι πιά εύκολο ούτε να κατασταλεί ούτε να προωθεθεί και τό ήλίωμα των άμερικάνικων βάσεων απ' τους ύδους τους άμερικανούς είναι μιά μαρτυρία ότι όλο και μειώνονται οί άυτακτίες σ' αυτούς που τόσο καιρό έξουσίαζαν τό λαό του Ιράν. Η έμπειρία και ή όργάνωση που κατακτάει ή εργατική τάξη μέσα σ' όλη άυτή την πορεία του άγώνα θα καθορίσει τελικά πότε ή έξουσία στη χώρα άυτή θα άλλαξει πραγματικά χέρια.

Στους δρόμους της Τεχεράνης ό φόβος έχει σβήσει.